

<https://doi.org/10.26565/2786-5312-2026-103-09>
УДК 811.111'42

І. С. Шевченко

доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри ділової іноземної мови та перекладу Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна; e-mail: iryna.shevchenko@karazin.ua; ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2552-5623>; GOOGLE SCHOLAR: https://scholar.google.com.ua/citations?user=uHkA_kgAAAAJ&hl=ru; RESEARCH GATE: <https://www.researchgate.net/profile/Iryna-Shevchenko-3>.

І. І. Морозова

кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри англійської філології та методики викладання іноземної мови Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна; e-mail: irina.i.morozova@karazin.ua; ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1243-7854>; GOOGLE SCHOLAR: <https://scholar.google.com/citations?user=r3T0uG4AAAAJ&hl=uk>; RESEARCH GATE: https://www.researchgate.net/profile/Iryna_Morozova2?isModalOpen=1

М. І. Селятіна

магістр філології, ОПП «Англійська мова та література і переклад та друга іноземна мова» факультету іноземних мов Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна
e-mail: s_maya@ukr.net;
ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-5036-1852>.

РИТОРИКА СУЧАСНИХ ТРОННИХ ПРОМОВ БРИТАНСЬКИХ МОНАРХІВ

Статтю присвячено комплексному аналізу засобів виразності та риторичних стратегій у тронних промовах британських монархів ХХ–ХХІ ст. як ключових механізмів реалізації їх програмно-політичного та персуазивного потенціалу. Актуальність дослідження зумовлена зростанням інтересу до ритуалізованих форм політичних промов та необхідністю комплексного осмислення тронної промови британського монарха як специфічного жанру інституційної комунікації, що поєднує церемоніальність, політичну програмність та персуазивність. У роботі тронна промова розглядається не лише як протокольний текст, а як стратегічно організований дискурс, спрямований на легітимацію урядового курсу та конструювання символічної єдності держави. Мета статті полягає в аналізі тронної промови британських монархів ХХ–ХХІ ст. як жанру ритуалізованого політичного дискурсу та виявленні основних стилістичних і риторичних засобів, що забезпечують реалізацію програмних інтенцій уряду, для чого застосовано методи лінгвостилістичного та риторичного аналізу стилістично маркованих одиниць різних рівнів (лексичних, морфологічних, синтаксичних). У результаті встановлено, що тронна промова функціонує на перетині офіційно-ділового та публіцистичного стилів, поєднуючи стандартизованість формулювань із виразними засобами впливу. Найпродуктивнішими стилістичними фігурами є анафора, антитеза, градація та тричленні конструкції, які структурують текст, акцентують ключові програмні положення та підсилюють ритмомелодію мовлення. Повтори експлікують інституційність, антитези увиразнюють ціннісні опозиції, а градаційні та трискладові моделі формують логічну завершеність і смислову ієрархію. Зроблено висновок, що система засобів виразності в сучасній тронній промові має комплексний характер і спрямована на забезпечення її програмності, символічної легітимності та прагматичного впливу на британський парламент і суспільство.

Ключові слова: антитеза, градація, риторика, стилістична фігура, тричленна конструкція, тронна промова.

Як цитувати: Шевченко, І., Морозова, І., & Селятіна, М. (2026). Риторика сучасних тронних промов британських монархів. *Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна. Серія: Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов*, 103, 78–83. <https://doi.org/10.26565/2786-5312-2026-103-09>
In cites: Shevchenko, I., Morozova, I., & Seliatina, M. (2026). Rhetoric of the modern speech from the throne. *The Journal of V. N. Karazin Kharkiv National University. Series: Foreign Philology. Methods of Foreign Language Teaching*, 103, 78–83. <https://doi.org/10.26565/2786-5312-2026-103-09> (in Ukrainian)



1. ВСТУП

Тронна промова, яка виголошується британським монархом при відкритті нової сесії Парламенту, окреслюючи стратегічні вектори та програмні завдання уряду на найближчу перспективу, становить інтерес не тільки для політологів й істориків; як жанр ритуалізованого політичного дискурсу вона вже була описана з точки зору специфіки функціонування вербальних, ціннісно маркованих і невербальних/надвербальних засобів смислотворення (див., наприклад, [4]). Вітчизняні і зарубіжні лінгвісти також досліджували риторику промов британських монархів як ритуалізованого жанру політичного дискурсу включно з когнітивно-лінгвістичним осмисленням метонімії як тропологічного механізму концептуалізації соціально значущих проблем у промовах короля Карла III [7], описом лексичних, синтаксичних та фонетичних засобів стилістичного увиразнення промов, розглядаючи їх як маркери еволюції окремої риторичної ідентичності, зокрема Карла III [11], розглядом мовних патернів монаршого дискурсу та компаративним риторичним аналізом промов Єлизавети II й Георга VI, що уможливило зіставлення риторичних стратегій конкретних британських монархів у діахронічному вимірі [8]. У цій роботі увага авторів сфокусована на риторичних прийомах, які виокремлюються в жанрі тронної (коронної) промови, із акцентом на вербальні засоби їхньої реалізації, що забезпечує актуальність виконуваного дослідження.

Мета статті полягає у проведенні комплексного аналізу риторичних прийомів тронної (коронної) промови британських монархів та засобах їх вербалізації. Для досягнення поставленої мети в роботі передбачено розв'язання таких завдань: 1) окреслити теоретико-методологічні підходи до вивчення риторики монаршого дискурсу, зокрема тронної промови, у сучасних лінгвістичних студіях; 2) проаналізувати основні тропологічні засоби риторичної організації тронної промови; 3) дослідити стилістичні прийоми вербального увиразнення у промовах британських монархів.

2. ОСНОВНА ЧАСТИНА

Об'єктом цієї наукової розвідки є тронна промова британського монарха, що виголошується при відкритті нової сесії Парламенту; предметом – риторичні прийоми її вербальної реалізації. Методологічна база дослідження ґрунтується на положеннях сучасної стилістики, яка розглядає мовні засоби виразності, зокрема тропи, синтаксичні конструкції, повтори та інші фігури мовної організації, як системні елементи, що формують авторську манеру мовлення й визначають прагматичну спрямованість висловлення [6, с. 4–17; 9, с. 5–14, 18–38]. У межах аналізу політичної риторики стилістичний підхід дає змогу виявити способи

вербального увиразнення ключових смислів, а також механізми їхнього інституційного закріплення. Матеріалом дослідження є тексти тронних промов британських монархів ХХ-ХХІ ст., що містять зразки мовних засобів виразності, відібрані методом суцільної вибірки, загальним обсягом 19.697 знаків.

Тронна, або коронна, промова є інституційно закріпленим різновидом публічного мовлення, що виголошується головою держави (здебільшого монархом) на початку чергової парламентської сесії та виконує функцію презентації стратегічних орієнтирів і програмних напрямів діяльності уряду Великої Британії на найближчу перспективу. Попри те що промова озвучується сувереном, її зміст формується виконавчою владою, зокрема політичною силою, яка має парламентську більшість, і відбиває офіційну позицію уряду щодо державної політики. У британському політичному контексті тронна промова входить до складу церемоніалу відкриття Парламенту та виконує символічну функцію поєднання монарха з обома палатами законодавчого органу – Палатою громад і Палатою лордів. Хоча цей текст не наділений нормативно-правовим статусом, він відіграє роль програмної декларації чинного уряду. Ключові складники церемонії – урочистий приїзд монарха до Вестмінстерського палацу, спільне зібрання палат у Палаті лордів і публічне виголошення промови – зберігають стабільність упродовж тривалого історичного періоду [10], що підкреслює сталість традиції та значущість тронної промови як акту державної репрезентації й символічної комунікації.

За стильовою належністю тронна промова є формалізованим різновидом інституційного політичного мовлення, у якому поєднуються риси офіційно-ділового та публіцистичного стилів. З першого тронна промова отримує наступні характеристики [3, с. 156–158]: монологічна форма реалізації як передбачено церемоніалом відкриття Парламенту, адресованість інституційній аудиторії (представникам Палати громад та Палати лордів і через їхнє посередництво – британцям як громадянам Сполученого королівства і як підданим Корони) та високий ступінь стандартизації, що зумовлює повторюваність мовних формул і стабільність тематичних домінант (сфери діяльності уряду впродовж нової парламентської сесії). Водночас тронна промова поєднує риси законодавчого й дипломатичного підстилів офіційно-ділового мовлення, виконуючи функцію програмного викладу позиції уряду в межах урочистого парламентського ритуалу. Публіцистичний стиль [3, с. 158–160] реалізується в тронній промові через апеляцію до актуальних суспільно-політичних питань, поєднання інформативності з елементами переконання та помірної експресивності. Саме ця стилістична гібридність зумовлює використання риторичних фігур і тропів,

що посилюють прагматичний потенціал промови в межах публічного політичного дискурсу. Таким чином, тронна промова британського монарха постає як жанрово синкретичний різновид політичного мовлення, у якому офіційно-діловий стиль забезпечує інституційну нормативність і програмність висловлень, а публіцистичні елементи підсилюють його ідеологічну спрямованість, переконливість і прагматичний вплив на суспільну свідомість.

З точки зору риторики публічне мовлення має містити засоби виразності, які забезпечують не лише інформативність висловлювання, а й його переконливість та прагматичний вплив на адресата. Ще в античній риторичній традиції наголошувалося, що ефективна промова ґрунтується на поєднанні логічних аргументів, емоційної апеляції та мовної образності [2, с. 28]. У сучасних риторичних і стилістичних дослідженнях засоби виразності розглядаються як складники стратегічної організації висловлення [2, с. 180], у т.ч. політичного, що забезпечують легітимацію влади та формування суспільно значущих смислів у межах інституційного дискурсу. Саме вони формують інтерпретаційний простір тронної промови та зумовлюють рецепцію тексту аудиторією.

У проаналізованій вибірці тронних промов, що виголошувались британськими монархами у XX–XXI ст., функціонують наступні засоби виразності: анафора, антитеза, градація та тричленні конструкції. Риторика тронної промови актуалізує ці фігури не лише як стилістичні засоби оформлення мовлення, а як структурні механізми організації змісту, що забезпечують урочисту тональність, ритмічну впорядкованість і композиційну завершеність тексту. Нижче розглянемо, яким чином вони сприяють наданню мовленню ритму, урочистості та логічної завершеності.

Анафора – «фігура мови, що утворюється повторенням певних звуків, слів чи синтаксичних конструкцій на початку суміжних мовних одиниць» [1, с.110] – використовується для посилення пафосу та структурування тексту. Анафоричні повтори формують виразний риторичний ефект, акцентуючи смислово вагомість порушених тем і забезпечуючи логічну впорядкованість викладу думок. У більшості тронних промов систематично фіксується повтор початкових формул *My Government* та *My Ministers*, які відкривають речення й абзаци. Така регулярність ініціальних конструкцій не лише структурує текст, а й маркує його інституційну офіційність, водночас фокусує увагу на програмних діях та відповідальності уряду. Наприклад, у промові Єлизавети II 2019 р. є наступні анафори:

My Government intends to work towards [...], My Government remains committed [...], My Government's new economic plan [...], My Government will bring forward [...], My Government will take steps [...], My Government will continue to invest [...], My Ministers

will work to implement [...], My Ministers will continue work [...], Ministers will ensure that [...] [14].

Бараторазовий повтор фраз *My Government* та *My Ministers* на початку речень або абзацив експлікує активну роль уряду та його міністрів у реалізації політичного курсу, задекларованого монархом.

Антитеза як риторичний прийом або «фігура мови, що полягає в протиставленні або зіставленні порівнюваних понять, явищ, ситуацій шляхом поєднання їх мовних виражень в одному контексті для досягнення певного виражально-зображального ефекту» [1, с. 110] регулярно використовується в тронних промовах монархів для увиразнення протилежності, підкреслення несумісності або, навпаки, діалектичного співіснування тих чи інших явищ суспільного життя. У тронній промові Королеви Єлизавети II 1952 р. антитеза функціонує як ключова риторична фігура, покликана концептуалізувати тогочасні стратегічні опозиції – між миром та війною, стабільністю й потребою трансформацій, збереженням традицій і необхідністю модернізації, а також внутрішньо- та зовнішньополітичними пріоритетами, наприклад:

By His selfless devotion to His duties as your Sovereign My Father set an example which it will be My constant endeavour to follow. [...] I look forward with deep pleasure to fulfilling [...] My long cherished hopes of visiting [...] My peoples in Australia, New Zealand and Ceylon [13].

Минуле, репрезентоване прикладом батька, опозиційно зіставляється з майбутнім, окресленим перспективою нових візитів і ініціатив. У такий спосіб актуалізується антитетична напруга між шануванням династичної традиції та самостійним утвердженням суб'єктної ролі монарха в сучасному історичному контексті.

У наступному уривку з цієї ж промови антитеза реалізується у зіставленні ідеалу та реальності: молитва про припинення вогню контрастує з фактичним продовженням військових дій, що підкреслює напруження між прагненням до миру та вимогами політичної чи воєнної практики:

I earnestly pray that in Korea an early armistice will be arranged. Until this is accomplished the continued participation of My Forces in this conflict will be clear proof of My Government's whole-hearted attachment to the ideals of the United Nations [13].

У наступному прикладі простежується чітке протиставлення між видатками на оборону та потребою підтримувати економічну стабільність, що формує риторичну антитезу між пріоритетами безпеки та економічними інтересами:

My Ministers will continue the rearmament of My Forces and the development of the Civil Defence organisation, with due regard to the need for maintaining economic strength and stability [13].

Градація – риторична фігура, що поступово і послідовно або розширює значення, або звужує

його через низку називань (від конкретного до загального як висхідна або від загального до конкретного як нисхідна) [2, с. 160–161] – також систематично вербалізується сучасними монархами у промовах перед членами британського парламенту, оскільки цей засіб забезпечує ефект поступового нарощування аргументації, акцентує значущість порушених тем і посилює вплив висловлення на аудиторію. Так, у тронній промові короля Карла III 2023 р. градація функціонує як стилістичний засіб, покликаний поступово нарощувати значущість, масштаб або емоційну інтенсивність висловлення. Вона сприяє підвищенню переконливості та впливу промови, формуючи в аудиторії відчуття поступового руху від меншого до більшого, від локального до глобального та від конкретного до універсального. У наступному прикладі простежується висхідна градація прикладів – від конкретних технологічних інновацій (*self-driving vehicles*) до ширших регуляторних та ринкових контекстів (*digital markets*), і зрештою – до найсучасніших та більш абстрактних концептів (*machine learning*), що дозволяє монарху логічно структурувати аргументацію та посилює переконливий ефект його виступу:

My Ministers will introduce new legal frameworks to support the safe commercial development of emerging industries, such as self-driving vehicles, introduce new competition rules for digital markets, and encourage innovation in technologies such as machine learning [12].

Тричленна фігура – це риторичний засіб, що складається з трьох паралельних за структурою елементів (слів, фраз або клауз), які розташовані послідовно для посилення ритму, напруги й переконливості висловлення [5, с. 373]. Така трискладова конструкція створює відчуття завершеності думки та є ефективним прийомом у політичному дискурсі для акцентування ключових ідей і програмних намірів. В проаналізованих тронних промовах вона представлена послідовністю іменників, у т.ч. у складі клауз, що містять повторюваний паттерн «присудок + прямиий додаток (іменник)». Наприклад, відповідно:

To this end they have invited Commonwealth Prime Ministers to meet together this month to confer on vital problems of finance, commerce and economic policy [13].

Три послідовно згадані елементи (*finance, commerce, economic policy*) формують трискладову серію, що акцентує ключові напрями політичних

і програмних намірів королеви Єлизавети II, яка у рік виголошення промови успадкувала трон свого батька. Описуваний риторичний прийом сприяє чіткому сприйняттю пріоритетів уряду та значущості запропонованих ініціатив аудиторією.

My Ministers will work closely with international partners to support Ukraine, strengthen NATO and address the most pressing security challenges [12].

У цьому послідовні дії формують логічну серію, яка акцентує стратегічні напрямки політичного курсу монарха, і, як у попередній промові, підсилює ритмічність і урочистість промови, а також спрямовує увагу аудиторії на ключові міжнародні та безпекові ініціативи.

Отже, для сучасної тронної промови, як головної вербальної складової церемонії відкриття сесії Парламенту і, відповідно, однієї з найважливіших комунікативних подій політичного життя Великої Британії, найуживанішими засобами виразності є анафора, антитеза, градація та тричленні конструкції, які надають промові необхідної тональності, завершеності й впорядкованості.

3. ВИСНОВКИ

Отже, риторичні засоби виразності в сучасній тронній промові британських монархів становлять цілісну систему тропів і синтаксичних фігур, які реалізують інституційно зумовлені комунікативно-прагматичні інтенції та через посередництво монарха-мовця забезпечують програмне окреслення стратегічних напрямів державної політики. Анафора вербалізує акцент на суб'єкті владної дії, структурує текст і підкреслює послідовність урядових ініціатив. Антитеза концептуалізує ключові суспільно-політичні опозиції, увиразнюючи напруження між традицією і сучасністю, безпекою та економічною стабільністю, тощо. Градація забезпечує поступове нарощування аргументації, формуючи відчуття динаміки й масштабності державних намірів. Тричленні конструкції створюють ритмічну впорядкованість і композиційну завершеність висловлення, акцентуючи програмні пріоритети. Усі ці засоби функціонують не ізольовано, а у взаємодії, що підсилює урочисту тональність промови, її переконливість і прагматичний вплив у межах ритуалізованого парламентського дискурсу.

Перспективи подальших розвідок вбачаємо у виокремленні засобів виразності з тронних промов попередніх століть й порівняння риторичних прийомів у діахронії.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Кравець Л., & Барань Є. (2022). *Стилістика української мови: Навчально-методичний посібник*. Берегове–Ужгород: Закарпатський угорський інститут імені Ференца Ракоці II - «РІК-У».
2. Мацько Л. І., & Мацько О. М. (2006). *Риторика: Навч. посіб.* Київ: Вища школа.
3. Мацько Л. І., Сидоренко О. М., & Мацько О. М. (2003). *Стилістика української мови*. Київ: Вища школа.
4. Морозова О. І., Морозова І. І., & Селятіна М. І. (2026). Тронна промова британських монархів як ритуалізований тип дискурсу. *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Філологічні науки*, 26, 139–147.

5. Cuddon J. L. (2013). *A Dictionary of Literary Terms and Literary Theory*. Wiley-Blackwell.
6. Jeffries L. (2010). *Critical Stylistics: The Power of English*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
7. Kapranov O. (2024). Metonymy in climate change discourse by King Charles III: A cognitive-linguistic perspective. *Kalbotyra*, 77, 141–162. DOI: <https://doi.org/10.15388/Kalbotyra.2024.77.6>
8. Mavrodieva I. A. (2020). Comparative Rhetorical Analysis of the Speeches of Queen Elizabeth II and King George VI. *Rhetoric and Communications*, 45, 36–51. DOI: <https://doi.org/10.55206/WWCD4261>
9. Simpson P. (2004). *Stylistics: A Resource Book for Students*. London: Routledge.
10. Torrance D. (n.d.). *State Opening of Parliament – history and ceremonial*. Retrieved from: <https://commonslibrary.parliament.uk/research-briefings/cbp-9501/>
11. Zaky K. (2025). Stylistic Study of Foregrounding in Royal Speeches of Charles III from Princehood to Monarchy. *CDELTA Occasional Papers in the Development of English Education*, 91(1), 155–175. DOI: [10.21608/opde.2025.455990](https://doi.org/10.21608/opde.2025.455990).

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

12. The King's Speech (2023). Retrieved from: <https://www.gov.uk/government/speeches/the-kings-speech-2023>.
13. The Queen's Speech: Lords Sitting (1952). / Hansard 1803–2005. Retrieved: <https://api.parliament.uk/historic-hansard/lords/1952/nov/04/the-queens-speech>
14. Queen Elizabeth II. (2019). First Speech Marking the 65th State Opening of Parliament delivered 24 October 2019, House of Lords, Palace of Westminster, London. Retrieved from: <https://www.americanrhetoric.com/speeches/queenelizabethstateparliament2019.htm>

Конфлікт інтересів: автори засвідчують про відсутність конфлікту інтересів.

Стаття надійшла до редакції 05.03.2026

Стаття рекомендована до друку 16.04.2026

Стаття опублікована 29.05.2026

Iryna Shevchenko – Doctor of Sciences in Philology, Full Professor, Head of the Department of Business Foreign Languages and Translation, V.N. Karazin Kharkiv National University; e-mail: iryna.shevchenko@karazin.ua; ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2552-5623>; GOOGLE SCHOLAR: https://scholar.google.com.ua/citations?user=uHkA_kgAAAAJ&hl=ru; RESEARCH GATE: <https://www.researchgate.net/profile/Iryna-Shevchenko-3>

Iryna Morozova – PhD in Philology, Associate Professor, Head of the Department of English Philology and Foreign Language Teaching Methods, V. N. Karazin Kharkiv National University; e-mail: irina.i.morozova@karazin.ua; ORCID 0000-0002-1243-7854; GOOGLE SCHOLAR: <https://scholar.google.com/citations?user=r3T0uG4AAAAJ&hl=uk>; RESEARCHGATE: https://www.researchgate.net/profile/Iryna_Morozova2?isModalOpen=1

Maiia Seliatina – MA in Philology, Educational and Professional Programme “English Language and Literature and Translation and Second Foreign Language”, School of Foreign Languages, V. N. Karazin Kharkiv National University; e-mail: s_maya@ukr.net; ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-5036-1852>

RHETORIC OF THE MODERN SPEECH FROM THE THRONE

The article attempts at a comprehensive analysis of expressive means and rhetorical strategies in the Speeches from the Throne by British monarchs of the twentieth and twenty-first centuries, viewed as key mechanisms of their linguistic (persuasive) and extralinguistic (political) potential development. The relevance of the study is stipulated by the growing scholarly interest in ritualized forms of political rhetoric and the need for an integrated reconsideration of the Speech from the Throne as a specific genre of institutional communication that combines the features of ceremony, political agenda presentation, and persuasiveness. In this study, the Speech from the Throne is approached not only as a protocol text but as a strategically organized discourse aimed at legitimizing the government's agenda and constructing the symbolic unity of the state. The aim of the article is to analyse Speeches from the Throne by British monarchs of the twentieth and twenty-first centuries as a genre of ritualized political discourse and to identify the principal stylistic and rhetorical devices that ensure implementation of governmental agendas. Thus, methods of linguostylistic and rhetorical analyses are applied to stylistically marked units at various levels (lexical, morphological, and syntactic). The findings demonstrate that the Speech from the Throne operates at the intersection of the official and publicist styles, combining formulaic standardization with expressive persuasive techniques. The most productive stylistic figures include anaphora, antithesis, gradation, and tripartite constructions, which structure the text, foreground key agenda provisions, and enhance its rhythmic and intonational organization. Repetition explicates institutional authority, antithesis sharpens axiological oppositions, while gradation and tripartite patterns establish logical completeness and semantic hierarchy. It is concluded that the system of expressive means in the contemporary Speech from the Throne is integrative in its nature and is designed to ensure coherence, symbolic legitimacy, and pragmatic impact of the former on the British Parliament and society.

Key words: *antithesis, gradation, rhetoric, Speech from the Throne, stylistic figure, tripartite construction.*

REFERENCES

1. Kravets, L., & Baran, Ye. (2022). *Stylistyka ukraïnskoi movy: Navchalno-metodychnyi posibnyk [Stylistics of the Ukrainian Language: A Teaching Guide]*. Berehove–Uzhhorod: Ferenc Rákóczi II Transcarpathian Hungarian Institute – RIK-U Publ. (in Ukrainian).
2. Matsko, L. I., & Matsko, O. M. (2006). *Rytorika: Navchalnyi posibnyk [Rhetoric: A Textbook]*. Kyiv: Vyshcha Shkola Publ. (in Ukrainian).
3. Matsko, L. I., Sydorenko, O. M., & Matsko, O. M. (2003). *Stylistyka ukraïnskoi movy [Stylistics of the Ukrainian Language]*. Kyiv: Vyshcha Shkola Publ. (in Ukrainian).
4. Morozova, O. I., Morozova, I. I., & Seliatina, M. I. (2026). Tronna promova brytanskykh monarkhiv yak rytualizovanyi typ dyskursu [Speech from the Throne as a Ritualized Type of Discourse]. *Naukovi zapysky Berdianskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu. Filolohichni nauky [Scientific papers of Berdyansk State Pedagogical University. Philological sciences]*, 26, 139–147. (in Ukrainian).
5. Cuddon, J. A. (2013). *A dictionary of literary terms and literary theory*. Wiley-Blackwell.
6. Jeffries, L. (2010). *Critical stylistics: The power of English*. Basingstoke, UK: Palgrave Macmillan.
7. Kapranov, O. (2024). Metonymy in climate change discourse by King Charles III: A cognitive-linguistic perspective. *Kalbotyra*, 77, 141–162. <https://doi.org/10.15388/Kalbotyra.2024.77.6>
8. Mavrodieva, I. (2020). A comparative rhetorical analysis of the speeches of Queen Elizabeth II and King George VI. *Rhetoric and Communications*, 45, 36–51. <https://doi.org/10.55206/WWCD4261>
9. Simpson, P. (2004). *Stylistics: A resource book for students*. London, UK: Routledge.
10. Torrance, D. (n.d.). *State opening of Parliament – History and ceremonial*. Retrieved from: <https://commonslibrary.parliament.uk/research-briefings/cbp-9501/>
11. Zaky, K. (2025). Stylistic study of foregrounding in royal speeches of Charles III from princehood to monarchy. *CDELTA Occasional Papers in the Development of English Education*, 91(1), 155–175. <https://doi.org/10.21608/opde.2025.455990>.

ILLUSTRATIVE MATERIAL

12. The King's Speech (2023). Retrieved from: <https://www.gov.uk/government/speeches/the-kings-speech-2023>
13. The Queen's Speech: Lords Sitting (1952). / Hansard 1803–2005. Retrieved from: <https://api.parliament.uk/historic-hansard/lords/1952/nov/04/the-queens-speech>
14. Queen Elizabeth II. (2019). First Speech Marking the 65th State Opening of Parliament delivered 24 October 2019, House of Lords, Palace of Westminster, London. Retrieved from: <https://www.americanrhetoric.com/speeches/queenelizabethstateparliament2019.htm>

Conflict of Interest: The authors certify that there is no conflict of interest.

The article was received by the editors 05.03.2026

The article was recommended for printing 16.04.2026

The article was published 29.05.2026